Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

N:o 16. | Den 15 April 1928. | 56:e årg.

GLÖDANDE KOL.

(Forts. fr. nr 15.)

När de så hade tvättat och skött om de skrubbor, som Martin fått, sade farfadern igen:

"Det är inte så allvarligt med de här såren, men du har fått ett annat sår, som är mycket allvarligare".

"Vad menar farfar?" frågade Martin och såg förvånad på honom.

"Jag menar, att hjärtat ditt har fått ett farligt sår. Det är fullt av vrede och hämndtankar."

"Men skall jag då ta emot en sådan behandling utan att bli ond?" invände Martin.

"Du skulle stå emot och icke låta ditt sinne övervinna dig — det är en svår härskare. Hur skall det gå för dig att läsa igenom Fader vår i kväll? Jag menar den femte bönen. Kommer du ihåg den?"

"Förlåt oss våra skulder, som —"

"Ja väl, som —?"

"Som vi förlåta dem oss skyldiga äro", fortsatte Martin litet tvekande.

"Ja, riktigt — och du kommer nog också ihåg, vad Jesus säger om att icke förlåta: "Om I icke förlåten människorna, så skall ej heller eder himmelske Fader förlåta edra försyndelser".

Då Martin blev ensam, tänkte han närmare över farfaderns ord, och så slutade det med att han knäböjde vid sängen och lättade sitt hjärta för Gud och bad om förlåtelse. Då han lade sitt huvud på kudden den kvällen, var det frid i hjärtat också när han tänkte på Jakob — han ville göra sitt bästa för att de skulle bli vänner igen.

Några dagar därefter fick han höra, att köpmannen där i närheten behövde en springpojke. "Det är just en plats för Jakob", tänkte han, "nu skall jag hämnas på honom". Och han sprang i väg för att få tag på honom.

"Kommer du nu igen?" brummade Jakob då de möttes, "fick du inte tillräckligt sist, kanske du vill ha mer?"

Martin svarade icke strax, men bet sig i läppen och bad i stillhet till Gud. Så talade han om platsen för Jakob, och att han måste skynda sig dit bort, så att ingen annan pojke kom före honom.

Jakob blev blossande röd över hela ansiktet. Så gick han närmare, räckte fram handen och sade:

"Å, Martin, det var förfärligt styggt av mig, det jag gjorde här om kvällen. Kan du verkligen förlåta mig? Jag ville så gärna att vi skulle bli goda vänner igen?"

Det var just det som Martin ville. Och så gingo de tillsammans bort till köpmannen. Martin väntade utanför, medan Jakob gick in.

Om en liten stund kom han ut igen och sade strålande:

"Jo, jag fick platsen och skall börja i morgon bittida kl. 8. Tusen, tusen tack, Martin — ty det är du, som har skaffat mig den."

Då Martin kom hem och berättade detta för farfadern, blev den gamle mannen riktigt glad.

"Gud välsigne dig, gossen min", sade han och lade handen på hans huvud. "Du har handlat likt honom, som när han blev smädad icke smädade igen och som icke hotade när han led. Kärlek förmår att besegra en motståndare och godhet är den bästa hämnden".

Fr. norskan.

Lejonjakt.

Det är ej med milda blickar lejonet betraktar jägaren å bilden. Ljudlöst smygande har det kommit fram ur snåren, där det haft sitt gömställe och blivit störd av jaktsällskapet. Nu har det överraskat mannen. Han har bössan tillreds, men tänk, om den ej är laddad. Då är han säkert tillspillogiven, ty lejonet är berett att kasta sig över honom. Men kanske de annalkande jaktkamraterna redan spänt hanarna på sina bössor, och då lejonet skall ta språnget smäller det och jägaren är räddad.

Ett spännande ögonblick.

David med slungan.

Med ett till synes ofarligt och primitivt vapen lyckades det David att fälla Goliat. Det är ingen stridsutrustning vi se David klädd i, nej, endast i sina enkla herdekläder, som blott bristfälligt skydda hans kropp. En av de flata stenarna ligger i slungan färdig att sändas iväg mot jätten Goliat. Men David var ändå den starkaste, ty han var klädd

GÖTEBORGS UNIVERSITETSBIBL

i Guds pansar, och Gud hade lovat att hjälpa honom och att gå med honom, och därför vann också David seger. Ännu vill Gud hjälpa oss människor, blott vi vända oss till honom med ett ödmjukt sinne. Vi ha dagligen så mycket att kämpa och strida mot, jättar, som heta olydnad, osanning, förtal, falskhet m. fl. Men Gud kan ge oss kraft att såsom David fällde Goliat också besegra dessa våra fiender.

Korsord.

Prisuppgift.

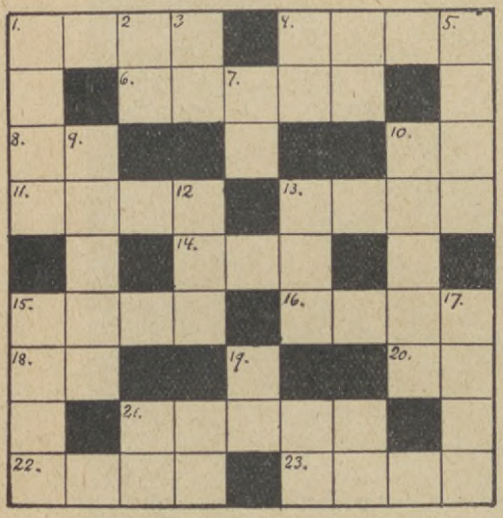

Uppgiften löses på vanligt sätt och de olika raderna beteckna:

VÅGRÄTT:

1. Gossnamn.
4. Fågel.
6. Tillverkar glas.
8. Gör en börda lättare att bära.
10. Kan inte en blind.
11. Landskap i Arabien.
13. Fågel.
14. Har törnen.
15. Gossnamn.
16. Användes bl. a. vid slöjd på lägre stadiet.
18. Rovdjur
20. Ytmått.
21. Bra för turister.
22. Har bl. a. katten.
23. Gossnamn.

LODRÄTT:

1. Hette förr Västerås.
2. Träd.
3. Samma som 18 vågrätt.
4. Säger mamma till Olle vid frukostvällingen.
5. Tillverkar elektriska motorer.
7. Bör en flicka lära sig.
8. Är farligt.
9. Stad i Afrika (vid Nilen).
10. I hushållet.
12. Hade Noa.
13. Användes till tändstickor.
15. Bör ingen vara.
17. Får kanske den som löser denna uppgift rätt.
19. Samma som 20 vågrätt.
21. Husdjur.

Uppgiften ifylles, urklippes och insändes till Redaktionen av Söndagsskolklockan, Stockholm 5, senast den 27 april.

Kuvertet märkes "Korsord." De tre först funna rätta lösningarna prisbelönas.

Lösning jämte pristagarnas namn återfinnas i nr 21 av Söndagsskolklockan.

Lösning

till "Trekant" i nr 15.

	1)	2)	3)	4)	5)
1)	D	O	N	A	U
2)	O	D	O	N	
3)	N	O	T		
4)	A	N			
5)	U				

Söndagsskolan.

Texten för söndagen den 22 april.

Paulus i Asien.

Apg. 14:8—18.

Tänkespråk: *Herren har låtit sin frälsning bliva kunnig, han har uppenbarat sin rättfärdighet för hedningarnas ögon.* Ps. 98:2.

Hemläsning enligt Svenska Bibelläsningsförbundets textlista:

Måndag:	Apg. 13:14—43.
Tisdag:	Apg. 14:1—19.
Onsdag:	Apg. 15:35—41.
Torsdag:	2 Kor. 1:1—11.
Fredag:	Apg. 18:19—28.
Lördag:	Apg. 19:1—11.
Söndag:	Apg. 14:8—18.

Svenska Tryckeriaktiebolaget, Stockholm 1928

GÖTEBORGS STADSBIBLIOTEK